

dog rigtigt i denne forbindelse at fremhæve, at nedlæggelse af en realklasse ikke uden videre vil give plads til en højere forberedelsesklasse, da der er større behov for fagllokaler ved undervisningen til højere forberedelseseksamen end i realklasserne.

Ved 3. behandling vedtoges lovforslaget enstemmigt.

96. Lov om ændring af lov om fordeling af udgifterne til statsskoler og kommunale gymnasieskoler. (Undervisningsminister *Helge Larsen*). [A. sp. 473. C. sp. 153].

Skriftlig fremsættelse $15/2$ (F. sp. 242). 1. beh. $7/3$ (F. sp. 772). Partiernes ordførere: Karl Max Rasmussen, Stæhr Johansen, Holger Hansen, Samuelsen (Bernhard Baunsgaard), Gunhild Due og Sigsgaard. Henvist til udvalget for undervisning og uddannelse. Betænkning (B. sp. 245) afgivet $18/4$. 2. beh. $25/4$ (F. sp. 2581). 3. beh. $2/5$ (F. sp. 2650). *Loven stadfæstet 8. maj 1968.* (Lovt. nr. 149).

Loven må ses i sammenhæng med den foran (side 366) omtalte *lov om ændring af lov om højere forberedelseseksamen*, hvori der er skabt hjemmel for at etablere kommunale kursus til højere forberedelseseksamen.

Ved en ændring af lovens § 1 bringes de omhandlede kursus ind under de statstilskudsregler, der gælder for kommunale gymnasieskolars driftsudgifter, således at elevtilskuddet til disse kommunale kursus beregnes på grundlag af udgiften pr. elev ved de tilsvarende kursus ved statsskolerne og statsseminarierne. Det er fundet rimeligt at bortse fra udgiften pr. elev ved det ene selvstændige statskursus til højere forberedelseseksamen, idet dette kursus er præget af særlige forhold.

Det er en betingelse for statstilskud, at elever fra andre kommuner, hvor der ikke findes offentlige kursus til højere forberedelseseksamen, får adgang på lige fod med kursuskommunens egne elever i det omfang, pladsforholdene tillader det.

Som en naturlig følge af denne bestemmelse pålægges der hjemstedskommunen en pligt til betaling for undervisningen i den fremmede kommune. Dette svarer til, hvad der gælder for kommunale gymnasieskoler.